

## Opvang 2 wees-eikelmuisjes

door Joke Riquière



Begin augustus werden 2 wees-eikelmuisjes gevonden te Marke (Kortrijk).



Deze muisjes zijn heel zeldzaam en een bedreigde diersoort in Vlaanderen. Ik heb deze eikelmuisjes onder mijn hoede genomen om ze groot te brengen. Echter had ik geen kennis van eikelmuisen. Gelukkig bestaat Internet en heb ik daar mijn eerste stapjes in de wereld van de eikelmuis gezet. De rest was puur instinct en zien waarop ze best reageerden. Gelukkig had ik thuis het nodige materiaal om “muisen” in op te vangen en had ik ook een warmte pack om de muisjes dag en nacht warm te houden, daar ze nog heel klein waren (12 gram).

Een eikelmuis, ook wel het “fruitratje” genaamd, eet dus voornamelijk fruit. Maar ook insecten, slakken en zelfs muizen! Als het diertje zich op uw zolder bevindt, dan brengt het absoluut geen schade toe! Dus werk nooit met vergif of klemmen. Werk altijd met levende vallen. Zo kun je zelf zien om welk diertje het gaat en het loslaten in zijn nodige habitat. Er kan steeds raad gevraagd worden aan de Zoogdierenwerkgroep of Natuurpunt.

De eerste dagen van de opvoeding van mijn eikelmuisjes gingen voorbij en we zagen dat de muisjes overdag om het half uur uit hun nestje kwamen om wat perzik te eten. Ondertussen kregen ze ook nog appel, druiven en cavaillon fijn gesneden. Allemaal zacht om in te bijten en vocht- en suikerrijk voedsel. Het exotische voedsel werd enkel gebruikt omdat dit het enige was dat ze zelfstandig konden eten en omdat deze meer suikers bevatten.

Doordat ik ontdekt had dat de muisjes nog een zuigreflex hadden, zijn we naar de viswinkel getrokken om vleeswormen. Deze sneed ik dan de kop af. En de muisjes kwamen erop af alsof ze de tepel van hun moeder gevonden hadden.



*Foto: Vleeswormen leegzuigen.*

Ondertussen krijgen ze qua voedsel: mango, druif, peer, appel, cavaillon, perzik, insecten paté en hun dagelijkse vleeswormen (ze zuigen er zo elk een stuk of 15 leeg).

Ook werd het tijd om zich eens uit te leven. Ze mogen in de zetel hun pootjes strekken en ze blijken heel speels te zijn onder elkaar, maar ook met mij.

Ze blijven echter heel schuw als ze iemand anders horen, bv mijn ouders. De muisjes werden bewust door niemand anders aangeraakt, zodat ze “vreemd” zouden blijven van mensen.

Als de muisjes elkaar niet zien, hoor ik een soort geknor. Wanneer ze elkaar ontmoeten doen ze neusje-neusje. En ook zie ik ze soms smakken.



*Foto: Eikelmuisjes die hun pootjes strekken.*

Er werd een konijnenhok gekocht en met de hulp van mijn vader een klein beetje verbouwingen gedaan, nl een heel fijne traliesdraad (0,5cm<sup>2</sup>) tegen aan gemonteerd. En hun nieuwe thuis (eikelmuiskast) werd erin geplaatst. Ik had hun bestaande nest erin geplaatst, zodat ze toch hun eigen geur herkenden.

Vanaf nu had ik nog zo min mogelijk contact met de muisjes. De bedoeling is ze opnieuw te laten verwilderen.

Ook begon de introductie van vruchten die ze in het wild kunnen vinden (Rozebottel, vlierbes, sleedoorn, meidoorn, hazelnoten en braambessen). Alsook vliegen en naaktslakken vangen. Eveneens een huisjesslak gevonden die in de bak bij de muizen mocht 'logeren'.

Er werd mos aangekocht in de hobby-bloemenwinkel om hun natuurlijke nest na te bootsen. Met wat hulp is hun eerste poging om zelf een nestje te maken gelukt.

Wasmotlarven aangekocht ipv vleeswormen. Reden: Ik had enkele dagen eerder een mot gevangen en deze werd onmiddellijk opgegeten. De wasmotlarve ontpopt zich tot de nachtvlinder en bestaat 80% uit vet. Zo kwamen ze rapper aan in gewicht zodat ze kloek genoeg zouden staan voor hun winterslaap. Voor de winterslaap wegen ze het liefst ongeveer 180 gram. Dit betreft dan een volwassen eikelmuis. Eikelmuisjes in het eerste levensjaar halen dit gemiddelde gewicht nog niet.

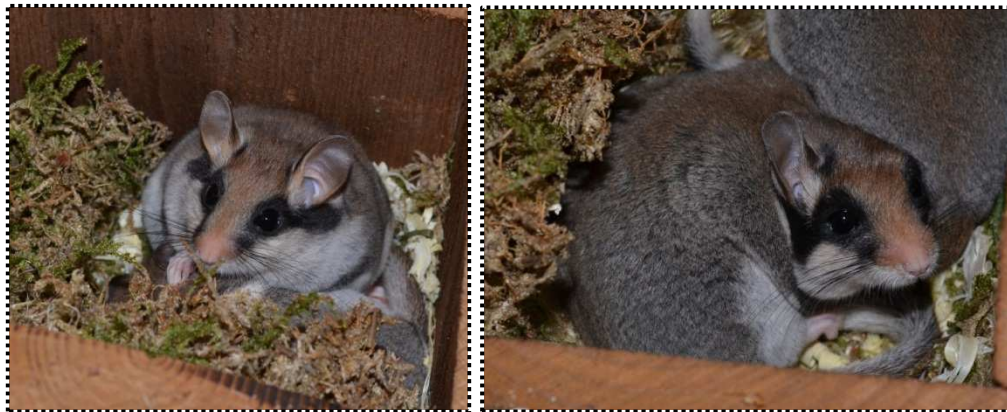


Foto: Links het vrouwtje en rechts het iets grotere mannetje.

Als slot wil ik er nog evenop benadrukken dat ik deze eikelmuisjes geholpen heb, zoals ik in het verleden al veel wilde dieren geholpen heb. Het is altijd mijn bedoeling geweest om deze dieren opnieuw de vrijheid te kunnen geven. Ik wil deze 2 eikelmuisjes bedanken omdat we veel geleerd hebben van hen. En zo kunnen er in de toekomst andere eikelmuisjes geholpen worden, waar nodig. Mag ik dan ook vragen dat NIEMAND deze 'schattige', maar toch niet zo brave diertjes houdt als huisdier.

**Dit zijn absoluut GEEN HUISDIEREN!!!**

Volledige verslag na te lezen op <http://www.napoline.be/eikelmuisen.pdf>